



LETAY— Вистояти!

Російський агресор оскаженіло тероризує український народ. Чим далі, тим більше стає зрозумілим, що ця війна не є війною держав, чи народів, чи соціальних устроїв, чи навіть геовпливів. Наративи цієї битви, мотиви сторін, і те, в який спосіб, власне, вона відбувається, свідчать про те, що це класична війна Добра зі Злом. В яку так чи інакше втягнуті всі на планеті, втім, український народ став форпостом цієї боротьби.

Думки про це виникли у Іллі «Letay» Резнікова досить давно — ще наприкінці весни цього року. І почала народжуватись пісня. «Спочатку тексту не було, була тільки музика. Було зрозумілим тільки одне – там буде мантра «Вистояти!», — розказує Ілля.

Врешті пісня сформувалась і виходить в знаковий день — 14 жовтня — День захисників і захисниць України. Дух народу, його воля, на думку Резнікова, нині присутні буквально у всіх, хто відчуває себе українцями — попри функції, які кожен з них здатний виконувати. Це така боротьба, в якій нема гендерних стереотипів, попри те, що стереотипно чоловіки насамперед воїни. Музикант стверджує: «Тут прохання вистояти не тільки до тих, хто на передовій безпосередньо захищає нашу землю і наше майбутнє (хоча на них приходить головний удар ворога). А і до всіх тих, хто є частиною (навіть маленькою) великого українського супротиву. Наприклад: дружина, яка чекає воїна, і яка виховує дітей одна... Вкрай важливо, щоб вона теж вистояла. Що ж стосується того, що в українському війську багато жінок, я думаю, це в тому числі ознака в цілому дорослішання людства, і риса нашого народу, де жінки ніколи не були сфокусовані виключно на сім'ї».

Сучасна війна примушує задуматись в цілому над природою протистояння Добра і Зла, яке з одного боку вже тисячоліття зрозуміле, але щоразу стає для Людства новим випробуванням. З огляду на це для українців це питання стає очевиднішим, можливо, аніж для інших. Ілля коментує це так: «Думаю, все циклічно, якщо говорити про історію Людства, що б ми не робили. Коли Зло добре отримує «на горіхи», воно ховається, пристосовується і знову виростає. І це відбувається в той момент, коли Добро максимально роззброєне та «спочиває на лаврах». Важливо пам'ятати — Добро періодично має брати до рук зброю і згадувати як битися. Цей момент зараз відбувається в нашій державі, і це момент Істини. Ворог не думав, що Добро згадає, як битися, але код нації виявився напрочуд сильним і неушкодженим, незважаючи на століття русифікації, знущань і переслідувань».

Врешті, попри те, що цей бій вічний, Перемога за тими, хто сповідує ідеали Добра, завдяки яким Людство і існує, і потроху гуманізується. Кожний з українців знаходить опору в своїх особистих досвідах та рефлексіях, вірах, надіях і решті різних визначальних людських якостей. Для LETAY оптимізм базується на конкретних простих і зрозумілих речах: «По-перше — ЗСУ, вони роблять дива щодня, змусили цілий світ повірити в Україну. По-друге — взагалі українці, ще ніколи ми не були такими згуртованими. По-третє — цивілізований світ, який допомагає Україні — він, хоч сам і не готовий воювати з нами фізично поруч (поки що), але вже не дасть впасти, бо усвідомлює, що українці борються і за нього теж».